

РЕШЕНИЕ

№ 1278

гр. София, 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **65** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 1023758/27.05.20г на [фирма]-С. с представляващ К.Р. и с проц.представител адв. А.М. против Решение от 09.01.20г по нахд № 16712/17г на СРС, НО, 9ти състав, с което е потвърдено НП № 42-0001580/08.09.17г на Началник ОО"АА"-С. , с което на касатора е наложено адм.наказание "имуществена санкция" в размер на 3000лв на осн. Чл. 96г ал.1 предл.2 от ЗАвтП, за нарушение по чл. 7а ал.2 предл.3 от ЗАвтП. Нарушението е извършено на 27.07.17г в [населено място] и се изразява в това, че дружеството в качеството на превозвач, притежаващ Лиценз № 13034 за товарни превози в Общността, е допуснал межд.превоз на товари с водачите А.П., Б.Х. и З.Д., които не отговарят на изискванията за психологическа годност.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е материално и процесуално незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и отмяна на НП. Претендират се разноси за двете инстанции по списък. В съд.заседание касаторът се представлява от адв.К., който поддържа жалбата, представя писмени бележки и изрично сочи, че СРС не е разгледал възраженията му за нарушен чл. 18 от ЗАНН/наложено е едно кумулирано наказание за няколко извършени нарушения, в разрез с твърдата съд.практика/, респ. за нарушено право на защита на дружеството/срещу кое от нарушенията да се защитава/. В кас.жалба и в писмените бележки се сочи

по-конкретно, че СРС не е изследвал всички доказателства поотделно и в съвкупност, не ги е анализирал, а е извел бланкетен извод за безспорна установеност на извършеното нарушение. Не е изследвано изобщо от СРС дали тримата водачи са извършвали межд.превози, дали са ги извършвали за наказаното дружество, на кои дати и по кои маршрути/дори свидетелят-актосъставител не е могъл да посочи същите пред СРС/, т.е. съд.акт е необоснован. В адм.нак.производство са били допуснати множество проц.нарушения, останали без коментар от СРС. Налице е и нарушение на чл. 57 от ЗАНН относно зад.реквизити на НП- няма описание къде,кога, при какви обстоятелства всеки от тримата водачи е извършил превоз, посочена е само дата и място на констатиране на нарушението/при проверка на дружеството/. Недопустимо е кумулирано едно наказание за три отделни нарушения, извършени по различно време и място/неясно какви/. Неясна е волята на АНО за кое точно нарушение от трите се наказва дружеството. Претендира се и изтекла давност, считано от датите на нарушенията/неясно кои са те/. Претендира се и маловажност по чл. 28 от ЗАНН. Ответникът Началник ОО"АА"-С. не се представлява в съд.заседание и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът при СГП изразява становище за неоснователност на кас.жалба и правилност на решението на СРС.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение Кас.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения- ако такива се твърдят от касатора/твърдят се-във връзка със събирането и цененето на доказателствата/. Кас.състав намира постановеното решение на СРС за валидно и допустимо, но за мат. и проц.незаконсъобразно по следните съображения:

В НП и респ. в АУАН са посочени единствено дата и място на извършване на проверката относно дейността на касатора, респ. те се явяват и дата и място на установяване на нарушението. В НП и респ. в АУАН изцяло липсва посочена дата и място на нарушението, а това освен че пречатства преценката на Съда за спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН /вкл. преценката на направеното възражение за изтекла давност/, представлява и порок на формата /липсват зад.реквизити на НП по чл. 57 ал.1 т.5 от ЗАНН и на АУАН по чл. 42 ал.1 т.3 от ЗАНН/. Следва да се подчертае, че липсата на минимално изискуемите се фактически установявания в НП не би могло да се санира от факт.установявания в приложения по преписката Констативен протокол /АУАН препраща към КП без посочена дата на съставяне, като в АУАН също липсват мин.изискуемите се факт.установявания във вр. 53 ал.2 от ЗАНН/. Дружеството е наказано за допустителство, като така и не става ясно от НП и респ. от АУАН какво точно, кога, къде и от кого е допуснал да бъде извършено. Отделно от това, от лаконичното описание на нарушението в НП, респ. в АУАН става видно, че всъщност се визират множество нарушения-неясен брой/ всички те с неустановена дата и място на извършване/, като за всички тях е наложено едно адм.наказание. При тези данни от адм.нак.преписка и свид.показания на актосъставителя/които не дават никаква допълнителна конкретика/, СРС е приел, че не са налице нарушения по чл. 57 и чл. 42 от ЗАНН/относно зад.реквизити на НП и

АУАН/, както и че нарушението/приема, че е един брой/ е безспорно установено. СРС приема също, че АУАН като офиц.документ има обвързваща мат.доказателствена сила - до оборването ѝ. Това категорично не е така и пред РС доказ.тежест се носи от АНО/доказва констатациите от своя АУАН/, като самият РС има служебно задължение да установи обективните факти, вкл. като служебно събира доказателства. Единственият случай, в който АУАН има формална доказ.сила-до оборването ѝ, т.е. когато доказ.тежест е обърната и наказаното лице следва да обори констатациите от АУАН,а не АНО да доказва констатациите си от АУАН, е съставеният АУАН по ЗДВП.

Кас.състав намира, че СРС не е извършил всъщност никаква преценка на доказателствата/поотделно и в съвкупност/, неправилно разпределя доказ.тежест и в резултат извежда правни изводи в пълен разрез с установените факти/всъщност няма установени релевантни факти/. Тези процесуални нарушения/всички свързани със събирането и цененето на доказателствата/, са съществени, тъй като ако не бяха извършени, произнасянето на СРС би било в друг смисъл/обратния на постановеното Решение/.

Решението на СРС е мат. и проц.незаконосъобразно, като следва да бъде отменено и делото върнато за ново произнасяне/заради проц.нарушения/.При което следва СРС да се произнесе и по разноските за инстанциите до момента, по арг. от чл. 226 ал.3 от АПК.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 и чл. 222 ал.2 т.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 09.01.20г по нахд № 16712/17г на СРС, НО, 9ти състав, по кас.жалба вх.№ 1023758/27.05.20г на [фирма]-С. с представляващ К.Р..

ВРЪЩА ДЕЛОТО на СРС за ново разглеждане от друг състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: